

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/90/2018
Identifikačné číslo spisu:	7916214812
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7916214812.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ V. M., bývajúceho v V. a 2/ L. P., bývajúceho v V., oboch zastúpených JUDr. Norbertom Horváthom, advokátom so sídlom v Galante, Slnecná č. 592/2, proti žalovaným 1/ L. Z., bývajúcemu v V., 2/ Z. Z., bývajúcej v M., 3/ U. V., bývajúcemu v Z. a 4/ Poľovníckemu združeniu Posed Brezina, so sídlom v Brezine, Hlavná č. 181, IČO: 31 958 753, všetkým zastúpeným JUDr. Jurajom Ferenčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Krivá č. 23, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o neplatnosť zmluvy, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 2 C 304/2016, o dovolaní žalovaných 1/, 3/ a 4/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. októbra 2017 sp. zn. 6 Co 252/2017, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a .

Žalobcovia majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach uznesením z 9. októbra 2017 sp. zn. 6 C o 252/2017 potvrdil uznesenie Okresného súdu Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zo 4. novembra 2016 č. k. 2 C 304/2016-78, ktorým súd prvej inštancie v prvom výroku zakázal žalovaným 1/ až 3/ ako splnomocnencom vlastníkov poľovných pozemkov, zvoleným na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri č. 8 V., konanom 30. augusta 2012, nakladať s právami vlastníkov poľovných pozemkov, ktorých sú z toho titulu oprávnení zastupovať, a to až do právoplatného rozhodnutia v o veci samej a v druhom výroku žalovanému 4/ zakázal užívať poľovné pozemky uznaného poľovného revíru č. 8 V., nakladať s právami užívateľa poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru č. 8 V. alebo splnomocniť akúkoľvek inú osobu na nakladanie s predmetnými právami, a to až do právoplatného rozhodnutia v o veci samej.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní 1/, 3/ a 4/ dovolanie s odôvodnením, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Prípustnosť dovolania zdôvodnili dovolatelia skutočnosťou, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, v

ktorom však nevystupovali účastníci Zmluvy o užívaní Poľovného revíru č. 8 V. uzavretej 7. septembra 2012 ako účastníci súdneho sporu aj napriek tomu, že predmetná zmluva sa dotýka priamo ich vlastníckych práv k poľovným pozemkom, ktoré sú súčasťou uznaného Poľovného revíru č. 8 V. Poukázali na to, že žalovaní 1/ až 3/ boli splnomocnení účastníkmi Zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v Poľovnom revíri č. 8 V. na konanie o uzavretie zmluvy o užívaní Poľovného revíru č. 8 V. so žalovaným 4/. Poznamenali, že z uvedeného jasne vyplýva, že v žiadnom prípade neboli poverení na zastupovanie vlastníkov poľovných pozemkov na akékoľvek súdne konanie. Žalobcovia tak neosvedčili okruh strán sporu, predovšetkým na strane žalovaných. Na základe uvedeného navrhli, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu a rovnako tak uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaných 1/, 3/ a 4/ uviedli, že nakoľko v danom prípade nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, navrhli dovolaciemu súdu, aby dovolanie odmietol a žalobcom priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, a k v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (pozri rozhodnutie sp. zn. 3 Cdo 236/2016, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 19/2017).

7. Najvyšší súd rovnako v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 157/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018 uviedol, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba.

8. V prípade, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľmi namietanej vade skutočne došlo.

9. Žalovaní 1/, 3/ a 4/ dovolaním napadli uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol súčasťou žaloby na začatie konania. Uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, nie je (ani) rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Aj po rozhodnutí o návrhu na neodkladné opatrenie civilné sporové konanie žalobcov proti žalovaným pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne.

10. Pre bližšie vysvetlenie najvyšší súd uvádza nasledovné: Inštitút neodkladného opatrenia a obdobne aj inštitút zabezpečovacieho opatrenia sú tzv. osobitné procesné postupy, ktoré upravuje Civilný sporový poriadok. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa v dôsledku neho konanie o veci vymedzenej návrhom právoplatne skončilo a nebude nasledované konaním v o veci samej. Takéto rozhodnutie nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej meritornej ochrany vyžadujúcej ďalšie konanie o nároku, v ktorom sa vec vyrieši s končenu platnosťou. Samotné neodkladné opatrenie tak konzumuje vec samu (viď Komentár k Civilnému sporovému poriadku, Števček a kol., C.H. Beck, str. 1111, rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 8 Cdo 83/2017, 3 Cdo 100/2017, 3 Cdo 157/2017). Taká situácia môže nastať predovšetkým v prípade návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP.

11. Keďže v danom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej (ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí), dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k procesnej nesprávosti namietanej žalovanými 1/, 3/ a 4/.

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.